

USNESENÍ

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Petra Černého, Ph.D., a soudců Mgr. Ladislava Vaško a Mgr. Radima Kadlčáka ve věci

navrhovatelky: **D. M.**, narozená X,
bytem X,

a

účastníků řízení: 1) **Městský úřad Kadaň**,
sídlem Mírové náměstí 1, 432 01 Kadaň,
2) **LEPŠÍ VOLBA**,
jednající volebním zmocněncem M. P.,
bytem X,
3) **Česká strana sociálně demokratická**,
jednající volebním zmocněncem P. T.,
adresou pro doručování X,
4) **SDRUŽENÍ NEZÁVISLÝCH KANDIDÁTŮ**,
jednající volebním zmocněncem M. Z.,
bytem X,

o návrhu na neplatnost voleb a hlasování do Zastupitelstva obce Rokle konaných ve dnech
23. a 24. září 2022,

takto:

I. Návrh se **zamítá**.

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Navrhovatelka se návrhem podaným v zákonem stanovené lhůtě domáhala prohlášení neplatnosti voleb a hlasování do Zastupitelstva obce Rokle konaných ve dnech 23. a 24. září 2022 podle § 60 odst. 2 a 3 zákona č. 491/2001 Sb., o volbách do zastupitelstev obcí a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „volební zákon“).

Návrh

2. V podaném návrhu navrhovatelka předně uvedla, že má jako předsedkyně místní organizace České strany sociálně demokratické, kandidátka do Zastupitelstva obce Rokle a občanka obce Rokle podezření na manipulaci s hlasovacími lístky ve volební místnosti. Podezření navrhovatelky vychází ze sdělení Ing. D. V. Navrhovatelka přítom popsala, že druhý den voleb měla předsedkyně okrskové volební komise v obci Rokle L.

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

P. po odstranění pečetních pásek ze dveří, které na nich neměly dobře držet, a po vstupu do volební místnosti, začít odstraňovat z celé volební urny pečetní pásky. Po jejich odstranění z otvoru pro vhazování hlasovacích lístků tyto pásky odstranila i z míst, kde zabraňovaly otevření volební urny. I přes protest ostatních členů okrskové volební komise danou činnost dokončila. Ostatní členové okrskové volební komise poté volební schránku opět přelepili, aby bylo vše v souladu s předpisy. Předsedkyně okrskové volební komise své jednání neměla nijak vysvětlit. V rámci sčítání hlasů pak bylo dle navrhovatelky zjištěno, že se ve volební urně nachází více obálek, než bylo vydáno, přičemž dvě obálky nebyly opatřeny úředním razítkem. Dle navrhovatelky tedy předsedkyně okrskové volební komise odstranila pásky na volební urně v úmyslu odstranit důkazy manipulace s touto schránkou po ukončení hlasování v první den voleb. Okrsková volební komise zároveň neměla k dispozici ani dostatek hlasovacích lístků, přičemž starostka obce zveřejnila žádost pro voliče, aby si nosili své volební lístky. K tomu dle navrhovatelky nikdy dříve nedošlo, což má dle jejího názoru též svědčit o manipulaci starostky obce s hlasovacími lístky.

3. Dále navrhovatelka namítla chybu ve volebním seznamu, když manželé J. a Z. H. v rámci účasti u voleb zjistili, že je ve volebním seznamu veden otec J. H. (stejněho jména), který je však již přes 20 let mrtev. Dle navrhovatelky jsou tedy v evidenci obyvatel obce vedeni obyvatelé, kteří zde nežijí, což ovlivňuje platy zastupitelů a umožňuje manipulaci s hlasy.
4. Soud by měl proto dle navrhovatelky rozhodnout o neplatnosti voleb a hlasování v obci Rokle a nařídít přezkoumání výsledků voleb, volebního seznamu a evidence obyvatel obce Rokle.

Vyjádření účastníků řízení 1) a 3) k návrhu

5. Účastník řízení 1) k předmětnému návrhu zmínil, že volební místnost ve volebním okrsku obce Rokle je zajištěna kamerovým systémem a elektronickým zabezpečovacím systémem, a tudíž je možno si případně tento záznam vyžádat. Následně poukázal na skutečnost, že v okrskové volební komisi měla Česká strana sociálně demokratická svého delegovaného zástupce Ing. D. V., který zde byl tedy přítomen a dohlížel na průběh voleb. Ve volební dokumentaci zároveň nebyl založen zápis či podklad, který by zpochybňoval průběh voleb. V průběhu voleb byla v obci Rokle též provedena kontrola Krajským úřadem Ústeckého kraje, přičemž nebylo zjištěno jakékoliv porušení právních předpisů.
6. Účastník řízení 3) k návrhu s odkazem na judikaturu Nejvyššího správního soudu uvedl, že hlídačem férovosti volebního procesu je především okrsková volební komise se zvlášť upravenými kompetencemi pro předsedu okrskové volební komise. Dále navrhnul, aby si soud vyžádal veškerou volební dokumentaci k volbám v obci Rokle, zejména zápis o průběhu a výsledku hlasování ve volebním okrsku Rokle, ze kterého bude zjištěno, zda obsahuje oznámení a stížnosti. Neobsahuje-li zápis o průběhu a výsledku hlasování ve volebním okrsku Rokle skutečnosti ve smyslu, v jakém byl učiněn návrh navrhovatelky, navrhl účastník řízení 3), aby soud předvolal jako svědky všechny členy okrskové volební komise v obci Rokle, a dále osobu odpovědnou za budovu, ve které byla umístěna dotčená volební schránka. Dle účastníka řízení 3) představují tvrzení navrhovatelky „zvláště významnou indicii“ způsobitou vyvolat pochybnosti o správnosti vyhlášeného výsledku voleb. Navrhovatelkou namítaná

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

protizákonnost by totiž měla vliv na výsledek voleb, když její intenzita výrazně zpochybňuje výsledek voleb, a to ve vztahu ke všem volebním stranám a jejich kandidátům. S ohledem na výše uvedené proto účastník řízení 3) souhlasí s návrhem navrhovatelky a navrhuje, aby soud návrhu usnesením vyhověl a rozhodl o neplatnosti hlasování do Zastupitelstva obce Rokle ve dnech 23. a 24. září 2022. Pokud se dále jedná o návrh na přezkum zápisu zemřelého J. H. do stálého seznamu voličů v obci Rokle ve volebním soudnictví, podle názoru účastníka řízení 3) toto není možné, protože navrhovatelka na tomto úseku nemá aktivní legitimaci, když není „osobou dotčenou“ podle § 88 odst. 1 s. ř. s. Existence zápisu zemřelého J. H. ve stálém seznamu voličů je sice administrativní chybou příslušného obecního úřadu, ale v daném případě nemá vliv na výsledky voleb či hlasování v obci Rokle, protože zemřelé fyzické osobě nelze vydat úřední obálku, tzn., že vůbec nelze uvažovat ani o výkonu aktivního volebního práva zemřelé fyzické osoby a o započítání platného hlasu při sčítání hlasů.

Volební dokumentace

7. Soud si vyžádal od účastníka řízení 1), jakožto volebního orgánu, volební dokumentaci, z níž mj. zjistil, že ve volebním okrsku č. 1 v obci Rokle měla okrsková volební komise celkem 6 členů. Ze zápisu o průběhu a výsledku hlasování v uvedeném volebním okrsku poté vyplynulo, že při hlasování a zjišťování výsledků hlasování nebyly okrskové volební komisi podány stížnosti nebo oznámení. Rovněž tak žádný ze členů okrskové volební komise nevznášel námitky ani stížnost na průběh voleb, resp. nikdo z nich neodmítl daný zápis podepsat a uvést důvody tohoto odmítnutí. Všichni členové okrskové volební komise přitom byli v době vyhotovení zápisu o průběhu a výsledku hlasování přítomni, a tudíž jeho obsah i schválili. Hlasovací lístek s volebními výsledky, tj. počty hlasů pro jednotlivé strany a kandidáty, také podepsali všichni členové okrskové volební komise bez jakékoliv výhrady. Ve volební dokumentaci se též nachází záznam Krajského úřadu Ústeckého kraje o kontrole volební místnosti provedené krajským úřadem v obci Rokle, volebním okrsku č. 1, ze dne 24. 9. 2022, který byl pořízen v čase 9:30 hod., z něhož se podává zjištěný stav „bez závad“. Ze zápisu o průběhu a výsledku hlasování ve volebním okrsku č. 1 v obci Rokle také plyne, že počet osob zapsaných do výpisu ze seznamu voličů a jeho dodatku byl celkem 309. Počet voličů, kterým byly vydány úřední obálky, byl 213, přičemž samotný počet odevzdaných úředních obálek byl 212. Počet 212 odevzdaných úředních obálek poté plně korespondoval s obsahem volební dokumentace, konkrétně s obsahem složky „použité úřední obálky“. Ve volební dokumentaci se dále nacházela složka s platnými hlasovacími lístky, složka s neplatnými hlasovacími lístky, složka s prázdnými (zbylými) hlasovacími lístky, složka s nepoužitými úředními obálkami a složka s „jinými tiskovinami vloženými do urny“, ve které se vyjma dalších listin nacházely i dvě úředním razítkem neoznačené obálky. Z obsahu seznamu voličů a dodatku tohoto seznamu dále vyplynulo, že se dle zaznamenaných údajů předmětných voleb ve volebním okrsku č. 1 v obci Rokle zúčastnilo 213 voličů, tj. že bylo vydáno 213 úředních obálek.

Posouzení věci soudem

8. V posuzovaném případě soud nejprve zkoumal, zda jsou splněny procesní předpoklady pro to, aby mohlo být přistoupeno k meritornímu projednání věci. S ohledem na skutečnost, že se jedná o řízení ve věci návrhu na neplatnost voleb a hlasování, jsou tyto předpoklady upraveny vedle volebního zákona i v zákoně č. 150/2002 Sb., soudní řád

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

správní (dále jen „s. ř. s.“). Soud tedy zkoumal ve smyslu § 92 s. ř. s. svou věcnou a místní příslušnost k projednání podaného návrhu a dospěl k závěru, že je věcně a místně příslušný k jeho projednání. Dále soud shledal, že navrhovatelka je k návrhu podle § 90 odst. 1 s. ř. s. aktivně legitimována, neboť je zapsána v seznamu voličů pro volby do Zastupitelstva města Rokle. Podle § 90 odst. 3 s. ř. s. soud ve věci rozhodoval bez jednání.

9. Na tomto místě soud upozorňuje, že soudní řízení vedené dle s. ř. s. ve věcech volebních není založeno na principu inkvizičním, ve kterém by sám soud vyhledával veškeré relevantní důkazy k tvrzení účastníků, ale je založeno na zásadě, že každý musí svá tvrzení doložit dostatečnými důkazy (srov. např. usnesení Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 21. 11. 2011, č. j. 15 A 72/2011-87, ze dne 11. 11. 2014, č. j. 40 A 21/2014-56, ze dne 3. 10. 2019, nebo ze dne 30. 10. 2018, č. j. 40 A 33/2018-34). V tomto směru tedy navrhovatelku tíží důkazní břemeno, jehož neunesení má obecně za následek neúspěch v soudním řízení. S tím koresponduje i závěr, ke kterému dospěl Ústavní soud v nálezu ze dne 26. 1. 2005, sp. zn. Pl. ÚS 73/04, že „...lid je zdrojem veškeré státní moci a mimo jiné se v této roli podílí na jejím ustavování cestou svobodných a demokratických voleb. Tomu odpovídá i zákonná úprava volebního soudnictví a ověřování voleb. Pro procesní úpravu volebního soudnictví a postup v takovém řízení z toho plyne vyvrátitelná domněnka, že volební výsledek odpovídá vůli voličů. Předložit důkazy k jejímu vyvrácení je povinností toho, kdo volební pochybení namítá.“
10. Soudnictví ve věcech volebních je přitom upraveno v hlavě II., dílu 4 s. ř. s. a v hlavě VII. volebního zákona. V těchto předpisech sice není výslovně zakotvena pro soudní přezkum voleb zásada koncentrace řízení, ovšem dle názoru soudu tento princip vyplývá konkludentně z obsahu jednotlivých ustanovení obsažených v odkazovaných předpisech. V § 60 odst. 1 volebního zákona je výslovně uvedena desetidenní lhůta, ve které je možné podat návrh na neplatnost voleb, hlasování či volby kandidáta. Je nepochybné, že podání učiněné po uplynutí desetidenní lhůty je podání opožděné, které je třeba odmítnout pro opožděnost. V § 90 odst. 3 s. ř. s. je dále stanoveno, že soud rozhodne usnesením, a to do dvaceti dnů poté, kdy návrh došel soudu, přičemž jednání není třeba nařizovat. Ze stanovené poměrně krátké lhůty pro rozhodnutí a skutečnosti, že není nutno nařizovat jednání ve věci, vyplývá jednoznačně zákonodárcův záměr, aby ve věcech platnosti voleb, platnosti hlasování a platnosti volby kandidáta bylo meritorně rozhodnuto rychle a otázka platnosti výsledků voleb byla v krátké době postavena najisto. Podmínkou rychlého rozhodnutí bez nařízení jednání je však to, že navrhovatelka uplatní veškeré své námitky včetně navrhovaných důkazů již ve svém podání. Z uvedených skutečností tedy dle soudu vyplývá, jak již zmínil výše, že soudní přezkum voleb je ovládán zásadou koncentrační, kdy není možno k námitkám uplatněným po lhůtě pro podání návrhu přihlížet (srov. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 13. 12. 2004, č. j. Vol 13/2004-91, či nálezy Ústavního soudu ze dne 4. 5. 2011, sp. zn. Pl. ÚS 6/11).
11. Uvedené odpovídá i nálezu Ústavního soudu ze dne 29. 1. 2007, sp. zn. IV. ÚS 787/06, z něhož plyne závěr, že: „Volební soudnictví je založeno na předpokladu objektivní příčinné souvislosti mezi volební vadou a složením zastupitelského sboru nebo alespoň možné příčinné souvislosti. Tuto možnou příčinnou souvislost je však třeba vykládat nikoli jako pouhou abstraktní možnost, nýbrž je třeba ji v řízení řádně prokázat.“

12. Soud se poté plně ztotožňuje se závěrem Krajského soudu v Plzni uvedeným v usnesení ze dne 16. 11. 2006, sp. zn. 57 Ca 148/2006, že: „[ř]ízení o návrhu na neplatnost hlasování a voleb do zastupitelstev obcí je řízením sporným, pro které platí povinnost navrhovatele tvrdit všechny pro rozhodnutí věci významné skutečnosti [§ 101 odst. 1 písm. a) o. s. ř.] a označit důkazy k prokázání svých tvrzení [§ 101 odst. 1 písm. b) a § 120 o. s. ř.]. Soud v takovém řízení nemůže doplňovat či domýšlet chybějící tvrzení navrhovatele, jakož i z vlastní iniciativy dohledávat důkazy.“ (srov. také usnesení Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 7. 8. 2019, č. j. 40 A 9/2019-240, nebo ze dne 29. 7. 2019, č. j. 40 A 6/2019-199).
13. Soud dále poukazuje na skutečnost, že od 1. 1. 2017 došlo ke zpřísnění podmínek pro vyhovění volební stížnosti. Zásah volebního soudu do voleb již není podmíněn pouhou možností vlivu zjištěné protizákonnosti na výsledek volby, nýbrž je nutné, aby porušení zákona výsledek volby skutečně ovlivnilo, a to hrubým způsobem (srov. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 15. 2. 2018, č. j. Vol 16/2018-33, či ze dne 21. 2. 2018, č. j. Vol 50/2018-46, nebo usnesení Krajského soudu v Praze ze dne 6. 11. 2018, č. j. 51 A 9/2018-176). Ze shora uvedeného tak mj. vyplývá, že úkolem volebního soudnictví je přezkum volebního procesu z pohledu, zda nedošlo k hrubému ovlivnění výsledků voleb či hlasování voličů. V případě, že jsou zjištěna protiprávní jednání, neznamená to bez dalšího automatickou neplatnost voleb či hlasování, neboť je podstatné, zda došlo tímto protiprávním jednáním k výraznému ovlivnění volebního procesu. Pokud soud shledá, že nedošlo k ovlivnění volebního procesu jako celku, ale pouze k protiprávnímu jednání v malé míře, návrh zamítne. To však neznamená, že proti konkrétním osobám nemůže být vedeno trestní řízení, které je v působnosti orgánů činných v trestním řízení.
14. V souladu se shora citovanou judikaturou tak bylo pouze na navrhovatelce, aby svá tvrzení o manipulaci s volební schránkou, příp. i s hlasovacími lístky, po ukončení prvního dne voleb, dostatečně doložila. K tvrzení navrhovatelky soud poukazuje na § 37 odst. 1 volebního zákona, dle kterého po prvním dnu voleb zajistí okrsková volební komise zapečetění volební schránky, popřípadě přenosné volební schránky tak, aby do nich nebylo možné vkládat hlasovací lístky ani je vybírat, a zabezpečí i ostatní volební dokumenty. Před zahájením hlasování druhého dne voleb zkontroluje okrsková volební komise neporušenost pečeti a sejme je. Odkázat je v daném kontextu možno i na usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 13. 12. 2012, č. j. Vol 4/2012-39, ve kterém bylo uvedeno, že „[i] ve vztahu k zabezpečení poctivosti voleb a zabránění manipulaci s odevzdanými hlasovacími lístky je tak zabezpečena kontrola celé okrskové volební komise, nikoli pouze jejího předsedy, jakkoli ten je podle § 20 téhož zákona osobou nesoucí primární odpovědnost za pořádek ve volební místnosti a jejím bezprostředním okolí. (...) Právě skutečnost, že na zajištění volební schránky na konci prvního dne voleb a na kontrole neporušenosti pečeti a jejich sejmutí se podílí kolektivně celá okrsková volební komise, nikoli pouze její předseda, je odrazem principu pluralitní kontroly férovosti volebního procesu všemi kandidujícími subjekty. (...) Ta má totiž fungovat jako orgán kolektivní, který uskutečňuje kontrolu férovosti volebního procesu způsoby předpokládanými zákonem, nikoli jako soubor jednotlivců, z nichž každý má právo určit si způsoby, jakými bude tuto férovost kontrolovat. Člen okrskové volební komise tedy má právo být spolu s ostatními přítomen zapečetění volební schránky a následně sejmutí pečeti a kontrole jejich neporušenosti. Pokud je přesvědčen, že zapečetění či odpečetění schránky nebylo provedeno řádně, či že pečeť byla porušena, má jednotlivý člen právo to uvést do zápisu o průběhu a výsledku hlasování. Ten

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

podepisují podle § 42 odst. 1 zákona o volbách do Parlamentu České republiky všichni členové okrskové volební komise; mají ovšem také právo tento podpis odeprít a uvést důvody v samostatné příloze k zápisu. Krom toho, pokud mají díky svému členství v okrskové volební komisi povědomost o manipulacích s hlasovacími lístky, mohou samozřejmě podat trestní oznámení, typicky pro trestný čin maření přípravy a průběhu voleb a referenda vymezený v § 351 zákona č. 40/2009 Sb., trestního zákoníku. Člen okrskové volební komise, delegovaný kterýmkoli z kandidujících subjektů, se tudíž má nejprve spolu s ostatními členy, tedy kolektivně, podílet na ověřování skutečností rozhodných pro posouzení férovosti průběhu voleb a následně pak spolu s ostatními nebo samostatně z toho může vyvodit důsledky. (...) Pokud pak má člen okrskové volební komise za to, že předseda okrskové volební komise, ten, kdo má klíče od volební místnosti, či kdokoli jiný, se pokouší manipulovat s odevzdanými hlasovacími lístky, má v první řadě upozornit policii, neboť je podle § 10 odst. 1 zákona č. 273/2008 Sb., o Policii České republiky, primárně úkolem policisty provádět v případě obrožení nebo porušení vnitřního pořádku a bezpečnosti, jehož odstranění spadá do úkolů policie, úkony v rámci své pravomoci nebo přijmout jiné opatření, aby obrožení nebo porušení odstranil.“

15. V návaznosti na výše citovaný judikát soud pro úplnost odkazuje také na § 17 odst. 2 volebního zákona, podle něhož každá volební strana (§ 20 odst. 1), jejíž kandidátní listina byla zaregistrována pro volby do zastupitelstva obce, může delegovat nejpozději do 30 dnů přede dnem voleb jednoho člena a jednoho náhradníka do okrskové volební komise v každém volebním okrsku, ve kterém se do příslušného zastupitelstva volí. Z usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 11. 2008, č. j. Vol 7/2008-13, přitom plyne, že „[s]myslem tohoto ustanovení nepochybně je, aby členové okrskové volební komise, která je složena ze zástupců odlišných politických stran, „hlídali“ navzájem řádný průběh voleb v konkrétním volebním okrsku.“ Nejvyšší správní soud poté v usnesení ze dne 23. 11. 2010, č. j. Vol 67/2010-47, rovněž vyslovil, že „... kterýkoliv kandidující subjekt (tzn. politická strana, jejich koalice a nezávislý kandidát) je oprávněn delegovat své zástupce do všech okrskových komisí ve volebním obvodu, kde podal přihlášku k registraci. Je proto primárně věcí samotných volebních aktérů, nacházejících se v prostředí svobodné politické soutěže, aby vzájemně kontrolovali dodržování stanovených pravidel. Součástí této kontroly je samozřejmě, ovšem pouze jako ultima ratio, také volební soud. Tento by měl do volebního procesu zasáhnout výjimečně, a to pokud se ostatní prostředky kontroly ukázaly jako neúčinné anebo nelze spravedlivě požadovat jejich vyčerpání a současně existují konkrétní skutečnosti naznačující porušení těchto pravidel způsobem, který mohl ovlivnit výsledek voleb. Pro rozhodování volebního soudu je totiž důležitá zmíněná zásada, podle níž pokud by došlo k pochybení na úrovni okrskové volební komise, měla by být zjednána náprava pokud možno hned „na místě“.“
16. S tímto názorem se zdejší soud plně ztotožňuje a dodává, že primární kontrola průběhu hlasování, posuzování hlasů i jejich sčítání přísluší okrskové volební komisi. Ta ostatně má pro takový úkol nejlepší podmínky, jelikož její jednotliví členové mají možnost bezprostředně vnímat vše, co se v jejich volebním okrsku událo, a to jak v průběhu voleb, tak i při následném sčítání hlasů. Soud tedy ve světle výše popsaných judikатурních závěrů v posuzovaném případě zdůrazňuje právě funkci okrskových volebních komisí, účast osob delegovaných volebními stranami v těchto komisích a slib složený všemi členy okrskové volební komise. Volební zákon současně stanovuje i naprosto jednoznačná pravidla, která slouží k ochraně obsahu volební urny v době mezi

uzavřením volební místnosti první den voleb a otevřením volební místnosti druhý den voleb.

17. Vycházejí z dříve uvedeného a s ohledem na konkrétní obsah volební dokumentace ve věci soud konstatuje, že zápis o průběhu a výsledku hlasování v daném okrsku neobsahuje byť jen jedinou výhradu jakéhokoliv člena okrskové volební komise či jiné osoby k předmětnému procesu hlasování a zjišťování výsledků hlasování. Uvedena též nebyla žádná výhrada stran zajištění volební místnosti či zapečetění a rozpečetění volební schránky po prvním dnu voleb. Správnost těchto zápisů se přitom presumuje. Soud tudíž v projednávaném případě zdůrazňuje, že ze zápisu o průběhu a výsledku hlasování, jakož ani z jiných listin založených ve volební dokumentaci, pro dotčený volební okrsek, nevyplývá, že by došlo k nějaké protiprávní manipulaci s volební schránkou, popř. se samotnými hlasovacími lístky. Soud zároveň nemá žádné pochybnosti o tom, že pokud by dne 24. 9. 2022 (ráno) před otevřením volební místnosti některý ze členů okrskové volební komise zjistil, že pečť byla porušena, nebo že předsedkyně okrskové volební komise po vstupu do volební místnosti, a to „*přes protest ostatních členů volební komise*“, odstranila zapečetění volební schránky i z míst, která zabráňovala jejímu otevření, jistě by se obrátil na příslušné orgány a vše by bylo zejména zaznamenáno v zápisu o průběhu a výsledcích hlasování. Nic takového se ovšem dle obsahu volební dokumentace nestalo. V tomto kontextu lze navíc poukázat také na záznam Krajského úřadu Ústeckého kraje o kontrole volební místnosti provedené krajským úřadem v obci Rokle, volebním okrsku č. 1, dne 24. 9. 2022, který byl pořízen v čase 9:30 hod., z něhož se podává zjištěný stav „*bez závad*“. Soud poté z volební dokumentace ověřil, že počet 212 odevzdaných úředních obálek, jak se jednoznačně podává ze zápisu o průběhu a výsledcích hlasování, plně odpovídá počtu použitých úředních obálek založených ve zvláštní složce označené jako „*použité úřední obálky*“. Nutno k tomu upozornit i na fakt, že z obsahu seznamu voličů a dodatku tohoto seznamu nepochybně vyplynulo, že se předmětných voleb ve volebním okrsku č. 1 v obci Rokle zúčastnilo 213 voličů, tj. že bylo vydáno 213 úředních obálek. Ani rozdíl mezi počtem vydaných úředních obálek a počtem odevzdaných úředních obálek tak podle názoru soudu nevyvolává pochybnosti o výsledku hlasování. Toliko dvě obálky bez úředního razítka se pak nacházely ve složce „*jiné tiskoviny vložené do urny*“, a tudíž je zjevné, že tyto nebyly v rámci procesu zjišťování výsledků hlasování zohledněny, resp. tyto byly v souladu s volebním zákonem okrskovou volební komisí vyřazeny (včetně jejich obsahu). Soud tedy nemohl přisvědčit tvrzení navrhovatelky, že se ve volební urně nacházelo více úředních obálek, než bylo okrskovou volební komisí vydáno. Stejně tak soud z volební dokumentace seznal, že jsou zde ve složce nadepsané jako „*zbylé hlasovací lístky*“ založeny nepoužité (nevyplněné) hlasovací lístky. Byť se v této souvislosti jedná o jednotky kusů (prázdných) hlasovacích lístků, nelze z této skutečnosti izolovaně usuzovat na nezákonnou manipulaci s hlasovacími lístky.
18. Za dané situace tudíž soud vyhodnotil námitku navrhovatelky týkající se protizákonné manipulace s volební schránkou za ničím nepodloženou fabulaci. Ostatně, ani v případě, že by volební schránka byla na začátku druhého dne voleb nesprávně (zcela) rozpečetěna, jak tvrdí žalobkyně, a následně znovu uvedena do neporušeného stavu, aniž by přitom byly jakkoliv dotčeny samotné volební lístky do ní již vhozené, nebylo by možno v této skutečnosti samo o sobě shledat hrubé ovlivnění výsledků voleb či hlasování voličů.

19. Vzhledem k výše uvedenému tak soud v této části vyhodnotil zjevně nadbytečným výslech Ing. D. V., resp. i ostatních členů dané okrskové volební komise a osoby odpovědné za budovu, ve které byla umístěna předmětná volební schránka. Tvrdila-li přitom navrhovatelka, že její podezření z manipulace s hlasovacími lístky ve volební místnosti vychází právě ze sdělení Ing. D. V., pak soud uvádí, že jmenovaný byl dle volební dokumentace členem odkazované okrskové volební komise. Ani on však v zápisu o průběhu a výsledku hlasování v dotčeném volebním okrsku, jakož ani v hlasovacím lístku s výslednými počty hlasů pro jednotlivé strany a v jiných dokumentech založených ve volební dokumentaci, nevznosl žádné námitky k průběhu daného volebního procesu. Tyto listiny naopak Ing. D. V., stejně jako ostatní členové okrskové volební komise, bez jakýchkoliv výhrad podepsal, a schválil tak jejich obsah. Dále je ve vztahu k navrženému výsledku členů okrskové volební komise v obci Rokle třeba konstatovat, že tímto důkazem by mohlo být maximálně prokázáno toliko izolované tvrzení navrhovatelky stran vadného rozpečetění volební schránky druhý den voleb, které mělo být nadto ihned napraveno, nikoliv však již jakákoliv manipulace s jednotlivými úředními obálkami, resp. vhozenými hlasovacími lístky, natožpak jejich výměna ze strany třetí osoby, což bylo navrhovatelkou navíc zmíněno zcela vágně a spekulativně. Navržený výslech osoby odpovědné za budovu, v níž byla umístěna volební schránka, se poté míjí s argumentací uplatněnou navrhovatelkou v podaném návrhu, neboť to byli právě jednotliví členové okrskové volební komise, kteří bezprostředně vnímali veškeré okolnosti týkající se vstupu do volební místnosti druhý den voleb a následného rozpečetování volební schránky.
20. Tvrzení navrhovatelky, že podle jejích (zprostředkovaných) informací mělo být s pečeti na volební schránce po prvním dnu voleb nezákonně manipulováno, přičemž pečete na dveřích volební místnosti neměly „dobře držet“, což mělo svědčit pro závěr o určité manipulaci s hlasovacími lístky, tak nebylo podepřeno žádným důkazem (tj. nebylo prokázáno), a proto nebylo způsobilé zpochybnit již shora učiněné závěry. Bylo přitom pouze na navrhovatelce, aby předložila důkazy nebo alespoň zvlášť významné indicie o tom, že zveřejněné výsledky voleb neodpovídají skutečné vůli voličů (srov. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 11. 2017, č. j. Vol 58/2017-187). Nutno současně upozornit, že funkce soudu v rámci přezkumu voleb nemůže být vykládána široce, že by v konečném důsledku měla nahrazovat či doplňovat činnost volebních orgánů na základě spekulativně formulovaných námitek (srov. nález Ústavního soudu ze dne 12. 12. 2006, č. j. I. ÚS 768/06, či usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 11. 2006, č. j. Vol 82/2006-51). S ohledem na vše výše uvedené tak soud na základě toliko spekulativně formulovaných námitek navrhovatelky ve věci neshledal existenci zvlášť významné indicie způsobilé vyvolat pochybnosti o správnosti vyhlášeného výsledku předmětných voleb. Navrhovatelka v posuzovaném případě neunesla důkazní břemeno ohledně jí tvrzeného porušení volebního zákona, které je nezbytnou podmínkou pro vyhovění daného návrhu. Za situace, kdy nebylo prokázáno porušení volebního zákona, které by mohlo hrubým způsobem ovlivnit výsledek hlasování, nemohl být podaný návrh na neplatnost voleb a hlasování v této části úspěšný.
21. Pokud se poté jedná o blíže nespécifikovanou námitku navrhovatelky, že jsou v evidenci obyvatel obce Rokle vedeni obyvatelé, kteří zde již nežijí, což má mít dle jejího názoru vliv na plat zastupitelů a umožňuje manipulaci s hlasy, přičemž navrhovatelka v této souvislosti jmenovala pouze osobu J. H. (staršího), který již zemřel, pak soud uvádí, že

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

ani z tohoto tvrzení nelze vyhodnotit hrubé ovlivnění výsledků voleb či hlasování voličů. Z obsahu seznamu voličů pro obec Rokle je totiž zřejmé, že J. H. (starší), ročník narození X, nebyl předmětných voleb (jako zemřelý zcela logicky) účasten. K jeho osobě tedy nebyla vydána ani úřední obálka, a tudíž toliko jeho prosté evidování v seznamu voličů obce Rokle, nemělo jakýkoliv vliv na samotný výsledek voleb a průběh hlasování. K této okolnosti by tak za daného stavu bylo naprosto nadbytečným vyslýchat navržené svědky J. H. (mladšího) a Z. H. Jedná-li se tedy v úplnosti o nadepsané značně nekonkrétní tvrzení navrhovatelky, soud neshledal, že by z jeho obsahu bylo možno dovodit zvláště významnou indicii způsobitou vyvolat pochybnosti o správnosti vyhlášeného výsledku voleb. Ve věci totiž nebylo nijak prokázáno (ostatně toto nebylo navrhovatelkou ani výslovně uvedeno), že by ve vztahu k osobám vedeným v seznamu voličů pro obec Rokle, kteří zde již nežijí, byly vydány úřední obálky, resp. že by za takové osoby bylo v daných volbách protiprávně hlasováno. I v této souvislosti proto soud shledal, že nebylo prokázáno porušení volebního zákona, které by mohlo hrubým způsobem ovlivnit výsledek dotčeného hlasování. Argumentace stran výše finančních odměn zastupitelů se poté již zcela míjí s předmětem daného řízení.

22. Vycházejí ze všech shora uvedených zjištění tak soud ve věci uzavřel, že předmětný návrh navrhovatelky na vyslovení neplatnosti voleb a hlasování neshledal důvodným, a proto jej výrokem I. usnesení zamítl.
23. O nákladech řízení soud rozhodl výrokem II. usnesení v souladu s § 93 odst. 4 s. ř. s, podle kterého v řízení ve věcech volebních nemá žádný z účastníků na náhradu nákladů řízení právo.

Poučení:

Proti tomuto usnesení **nej**sou přípustné opravné prostředky (§ 104 odst. 1 s. ř. s.).

Usnesení **nabývá** právní moci dnem jeho vyvěšení na úřední desce soudu (§ 93 odst. 5 s. ř. s.).

Ústí nad Labem 18. října 2022

JUDr. Petr Černý, Ph.D., v. r.
předseda senátu